

Diplomová práce pojednává o zavádění procesu autoevaluace školy na gymnázia spolu s probíhající kurikulární reformou. Analýzou platné školské legislativy a závazných kurikulárních dokumentů jsme došli k závěru, že autoevaluace školy je hlavním a téměř jediným mechanismem kontroly a zvyšování kvality a efektivity gymnaziálního vzdělávání. S touto skutečností kontrastuje okrajová pozice autoevaluace v platné legislativě a kurikulárních dokumentech.

Kompilací literatury jsme vymezili a kriticky posoudili některá teoretická východiska pro autoevaluaci gymnázia, přičemž jsme je interpretovali ve světle filosofických konceptů postmoderního, pozitivistického a pragmatického; dílčí kritiku jsme vedli z neotomistických pozic.

Těžiště práce spočívá v rozboru v literatuře doporučených fází autoevaluace. Nově jsme koncipovali fázi „předevaluační“, která nabývá metaevaluačního charakteru, přestože samotné autoevaluaci předchází. Pro tuto fázi jsme zkonstruovali a na pilotním gymnáziu kurikulární reformy aplikovali dvoufázové dotazníkové šetření. V závěru jsme zkonstruovali tři nástroje autoevaluace studijních výsledků žáků gymnázia – metodu evaluace volitelných předmětů, statistickou analýzu výsledků přijímání maturantů na vysoké školy a korelační analýzu výsledků subtestů přijímacích zkoušek na gymnázium.